

Blodgivning på lika villkor

Sverige har blodbrist. Trots det är regelverket för blodgivningen idag baserat på trötta fördomar och utdaterad forskning. Att testa blodet borde vara en självklarhet och inte systematiskt avvisa en grups blod även om de lever i en monogam, långvarig relation. Det tar 3 månader från senast en haft sex med en ny partner som en med säkerhet kan upptäcka HIV och andra blodsjukdomar, idag är regelverket att män som har sex med män (MsM) får ge blod om de inte haft sex på ett år, oavsett hur deras relation ser ut. Den 3 juni 2019 var Kanada först i världen med att sänka karenstiden för gruppen MsM, från 12 månader till 3. Varför kan Kanada ändra sitt regelverk men inte Sverige, vad beror det på? Dels på fördomar sedan 80-talet och okunskap om HIV. Dels fördomen att män i samkönade relationer skulle vara mer benägna att vara otrogna är också en bidragande faktor. Gruppen MsM är inte en homogen grupp och det finns enorma variationer gällande sexuellt risktagande. Oavsett vem som ger blodet borde det testas, eftersom det förekommer otrohet i skildkönade relationer. Det är oacceptabelt att en myndighet i Sverige baserar sin myndighetsutövning på utdaterad forskning och argumenterar för att behålla regelverket baserat på fördomar. Hur kommer det sig att Kanada kan ändra sitt regelverk men inte Sverige? Det är dags att vi en gång för alla gör oss av med ett förlegat synsätt och verkställer blodgivning på lika villkor.

Yrkanden:

1. Socialdemokraterna driver linjen att blodgivning ska ske på lika villkor och utan fördomar.
2. Uppdra socialstyrelsen att häva de särskilda restriktioner för män som har sex med män och istället införa gemensamma regler som är lika för alla oavsett vem en blir kär i samt revidera gällande regler utifrån aktuell forskning och statistik.

Motionär(er): HBT: Stockholm